

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر سبک های مکانیزم دفاعی بر سلامت روانی دانشجویان تربیت بدنی و غیر تربیت بدنی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

غلامعلی احمدی - دانشیار دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

مریم سادات رضایی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر سبک های مکانیزم های دفاعیبر سلامت روانی دانشجویان تربیت بدنی و غیرتربیت بدنی میباشد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی می باشد. در این پژوهش 140 دانشجو (70 دانشجوی تربیت بدنی و 70 دانشجوی رشته های دیگر) از طریق روش نمونه گیری کوکران به عنوان نمونه انتخاب گردیدند. ابزار پژوهش شامل دو پرسشنامه سلامت روان GHQ، سبک های دفاعی DSQ40 بوده است. داده ها با استفاده از روش آمار توصیفی میانگین، انحراف معیار، همبستگی پیرسون و... و آمار استنباطی (آزمون MONOVA) و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج آزمون F بیانگر معناداری تفاوت دانشجویان تربیت بدنی و غیر تربیت بدنی در نمره کل سلامت روان و مؤلفه های آن است ($P \leq 0.05$). با توجه به یافته شاخص مجذور اتای تفکیکی از 0.19 الی 0.22 بیانگر این است که متغیر ورزش دارای تأثیر زیادی در میزان تفاوت هاست. نتایج نشان داد که بین سبک های دفاعی دانشجویان ورزشکار و غیرورزشکار تفاوت وجود دارد ($P \leq 0.05$). دانشجویان ورزشکار نسبت به دانشجویان غیر ورزشکار در مقابله با استرس و فشارهای روانی و... بیشتر از سبک های دفاعی رشد یافته استفاده می کنند. نتایج ماتریس ضریب همبستگی پیرسون نیز نشان داد که بین سبک دفاعی رشد یافته و نمره کل سلامت روان همبستگی -0.51 معکوس و معنادار است ($P \leq 0.05$). همبستگی معکوس به معنای این است که هرچه افراد از سلامت روانی بهتر و بالاتر برخوردار باشند، بیشتر از سبک های دفاعی رشد یافته مانند والایش، شوخ طبعی، پیش بینی و فرونشانی استفاده می کنند.

کلمات کلیدی:

سبک های دفاعی، سلامت روان، دانشجویان تربیت بدنی، دانشجویان غیرتربیت بدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/460388>

